

Meppel, 10 juni 2024

Geachte leden van de Raad, geachte mevrouw Bos, geachte heer Van Ulzen,

De stichting Arme Kant van Meppel heeft kennis genomen van het Beleidsplan Armoede en Schulden 2024-2027 van de gemeente Meppel, alsmede van de Perspectiefnota 2025-2028 en de Procesmemo Uitvoeringsplan Armoede en Schulden.

Uit het Beleidsplan blijkt dat bijna 900 huishoudens in Meppel leven in armoede en wat het meest opvalt is dat er zo'n 500 kinderen onder zijn begrepen. De cijfers zijn van 2020 en 2021, maar er is geen indicatie dat dit in 2024 beter (lager) zou uitvallen.

Er zijn vier doelen geformuleerd:

1. Inwoners maken gebruik van de regelingen en toeslagen waar zij recht op hebben. Het verbeteren van de communicatie en toegankelijkheid helpt hierbij.
2. Kinderen die opgroeien in een gezin waar weinig geld beschikbaar is de kans geven om mee te doen in de samenleving, zodat zij met gelijke(re) kansen aan de toekomst beginnen.
3. Inwoners met een laag besteedbaar inkomen kunnen meedoen in de samenleving.
4. Inwoners met (problematische) schulden krijgen de hulp die zij nodig hebben

Uw raad heeft er preventie aan toegevoegd, geheel terecht.

De Perspectiefnota meldt dat de Raad geadviseerd wordt het jaarlijks beschikbare budget voor armoederegelingen met € 50.000 te verhogen "vanwege toenemende aanvragen". Uit de Procesmemo blijkt dat het Uitvoeringsplan Armoede en Schulden pas in november/december zal verschijnen zodat er ruimte is voor een nadere invulling. Dat zal met name het gevolg zijn van de resultaten van de verderop nog te noemen onderzoeken maar De Arme Kant roept op prioriteit aan de kinderarmoede te geven. Dat kan logischerwijs alleen via de huishoudens waar deze kinderen opgroeien dus het betreft twee van de vier doelstellingen. En dat gaat om (veel) meer dan kansenvergroting....

Wij missen een echte doelstelling: In 2027 is in Meppel de kinderarmoede minstens gehalveerd! In de eerste plaats betekent dit dat er veel meer aan jongerenwerk en schoolmaatschappelijk werk moet worden gedaan.

Ingestelde regelingen als Kindsupport, St Leergeld, de Laptopregeling, FDMA etc zijn op zichzelf nuttige voorzieningen maar worden nog steeds weinig benut door de inwoners, wellicht met uitzondering van Kindsupport zoals blijkt uit de staatjes in het Beleidsplan. Dat vol ingezet wordt op de verbetering van de communicatie daaromtrent wordt dan ook toegejuicht maar een generieke maatregel zou effectiever zijn.

De voorgenomen -nieuwe- maatregelen betreffen vervolgens allemaal onderzoeken:

- of het mogelijk is de kwijtschelding van gemeentelijke belastingen te verruimen,
- of verhoging mogelijk is van de FDMA-uitkering,
- of een Volwassenenfonds sport en cultuur wordt ingesteld,
- of verhoging mogelijk is van de norm waaronder een laptop kan worden verstrekt,
- of bundeling van minimaregelingen zinvol is,
- of de service van het Geldloket kan worden verruimd,

of financiële educatie kan worden verstrekt op middelbare scholen,
of het aanstellen van gezinscoaches en of buddies zinvol is,
of de nazorg bij schuldhulpverlening kan worden verbeterd en
of de schuldhulp aan ondernemers breder (dan Schuldhulp Zuidweg) kan worden opgezet.

(verhoging van het FDMA had allang plaats moeten vinden nu indexatie is afgesproken destijds maar nimmer geëffectueerd)

Hoewel dit alles zeer noodzakelijk is en de meeste als onderzoeken gepresenteerde voorstellen al langer in de ambtelijke pijplijn zitten is het wachten op een uitvoeringsplan. Uit de procesmemo blijkt dat deze pas in november/ december zal verschijnen. Het jaar 2024 is dan al weer bijna om.....En het levert (behalve het grotendeels af te schaffen zelfbetalersbeleid en eventuele verruiming van de kwijtschelding van belastingen, verhoging van de FDMA-uitkering en instelling van een Volwassenenfonds) geen extra euro op voor de betrokkenen.

Zoals gezegd: Waarom geen algemene maatregel treffen?

Een van uw onderzoeken betreft de bundeling van minimaregelingen en de Perspectiefnota stelt dat er slim samengewerkt en gecombineerd moet worden alsmede effectief georganiseerd. Wat dat betreft verwijzen wij graag naar de proef die genomen wordt in Zaandam, Tilburg en Amsterdam. Daar geeft men aan huishoudens met een minimum inkomen gewoon elke maand 150 euro extra. Je bereikt dan iedereen, alle aanvraagprocedures kunnen de prullenbak in en er is een enorme kostenbesparing op de processen en ambtelijke arbeidsuren dienaangaande.

Overigens wordt in de perspectiefnota rekening gehouden met € 50.000 extra per jaar voor 'Subsidie armoederegelingen' maar die vind ik in de opstelling "Totaal maatschappelijke voorzieningen" niet terug.

Drie opmerkingen nog.

De Tweede Kamer heeft op 23 april 2024 een motie aangenomen die het gemeentes mogelijk maakt de vermogensgrens voor kwijtschelding van gemeentelijke belastingen te verhogen in afwachting van een onderzoek om dit in een wet vast te leggen, dus dat ondersteunt het voorgenomen beleid op dit punt. Het zou aanleiding moeten zijn om dat meteen op te pakken en door te voeren.

Een alternatief om zorg te dragen voor een grotere financiële armslag van huishoudens met een minimum inkomen is dat bijvoorbeeld twee keer per jaar een boodschappentas verstrekt wordt aan huishoudens met minder inkomen dan 110 % van de bijstandsnorm.

In buurthuizen, kerk en moskee kan aan kinderen meer worden geboden. De financiële educatie kan daar bijv. plaatsvinden (het onderwijs wordt al teveel belast), aangevuld met inspanningen om de leesvaardigheid te vergroten, belangrijk om het doel gelijke kansen te bevorderen ook echt handen en voeten te geven.

Met vriendelijke groet,

Jan Bloksma

Vrz. St. AKvM